

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 001427 13 Кжж 3
Бања Лука, 27.08.2013. године

Врховни суд Републике Српске, као трећестепени, у вијећу састављеном од судија, Желимира Барића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптужених В. П. и М. Б. због кривичног дјела изнуде у покушају из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 20. и 23. Кривичног Законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца у Бијељини, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001427 12 Кжж 3 од 21.05.2013. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени В. П. и његов бранилац, адвокат Ц. А. из Б. и оптужени М. Б., донио је 27.08.2013. године

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба окружног тужиоца, укида пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001427 12 Кжж 3 од 21.05.2013. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење, пред потпуно измијењеним вијећем.

О б р а з л о ж е њ е

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001427 12 Кжж 3 од 21.05.2013. године, оптужени В. П. и М. Б. су на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку - пречишћени текст, ослобођени од оптужбе због кривичног дјела изнуде у покушају из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 20. и 23. Кривичног Законика Републике Српске.

Донесене су и одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинско правном захтјеву.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу окружни тужилац из Бијељине због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење пред другим предсједником вијећа или да се одреди одржавање претреса пред овим судом.

Одговоре на жалбу поднијели су оптужени В. П. и браниоци оптужених, те предложили да се жалба тужиоца одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

На сједници вијећа републички тужилац је изложио жалбу и остао код навода и приједлога из жалбе.

Оптужени В. П. и његов бранилац су изложили одговоре на жалбу и остали код навода и приједлога из одговора.

Оптужени М. Б. је подржао одговор свога браниоца на жалбу тужиоца.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавијештеног браниоца оптуженог М. Б., адвоката П. П. из Б., а што је у складу са одредбом члана 318. став 4. ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговоре на жалбу, овај суд је одлучио као у изреци рјешења из слиједећих разлога.

Основано се у жалби тужиоца указује да је чињенична основа побијане пресуде погрешна и непотпуна, и да је другостепени суд погрешно оцијенио изведене доказе, због чега је и коначан закључак пресуде, да нема поузданих доказа да су оптужени учинили кривично дјело које им оптужба ставља на терет, погрешан.

Наиме, одредба члана 295. став 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), прописује да је суд дужан савјесно оцијенити сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима и на основу такве оцјене извести закључак да ли је нека чињеница доказана. Другостепени суд није тако поступио због чега је закључак пресуде да није доказано да су оптужени учинили кривично дјело које им се оптужбом ставља на терет, преурањен.

У овом поступку, а након укидања првостепене пресуде Основног суда у Бијељини, другостепени суд је раније донио двије ослобађајуће пресуде, против оптужених које су укинуте. Прва ослобађајућа пресуда донесена је под бројем 12 0 К 001427 08 Кжк од 05.05.2011. године, а укинута је рјешењем овога суда број 12 0 К 001427 11 Кжж од 22.12.2011. године.

Друга ослобађајућа пресуда је донесена 16.02.2012. године под бројем 12 0 К 001427 12 Кжк 2 од 16.02.2012. године, укинута је рјешењем овога суда број 12 0 К 001427 12 Кжж 2 од 15.05.2012. године. У тим рјешењима је указано у чему се огледају недостаци чињеничне основе тих пресуда те наведено да се са већом критичношћу у наставку поступка требају цијенити изведени докази.

Другостепени суд и поред упута које су му дате у рјешењима којима су укинуте раније ослобађајуће пресуде поступа супротно јер изведене доказе не доводи у међусобну везу, па тако са недовољном критичношћу оцјењује и исказе оптужених, као и исказе свједока М. Б. и Д. К., као и изјаву М. И. коју је дао у ЦЈБ у Б. дана 16.02.2004. године, а у којој се о улози оптуженог М. Б. када су дошли пред кућу оштећеног Ж. К. дана 03.01.2003. године у битном изјашњава другачије него оптужени Б. Осим тога, пресуда укратко анализира исказ оштећеног Ж. К., али га оцјењује неувјерљивим јер, - како то произилази и

из образложења, оштећени је у битним чињеницама у свом исказу зависно од тога када је саслушаван, различито исказивао.

Међутим, дајући такву оцјену исказа оштећеног, пресуда губи из вида једну важну тврдњу из овог исказа. Наиме, оштећени је у свом исказу пред тужиоцем дана 23.12.2003. године између осталог изјавио да га је дан прије догађаја од 03.01.2003. године назвало једно лице, наводно из Б. Л. и саопштило му да је заинтересовано за његов пословни простор те да су се договорили да се нађу наредног дана у његовој кући у Р. улици, те да су тада пред његову кућу дошла три лица са којима се упознао те су му рекли да су из Б. Л., те су се распитивали за издавање простора. На питање оштећеног ко их је упутио, рекли су му да су дошли по препоруци В. П. Стога је по оцјени овога суда изостала оцјена исказа оштећеног у цјелини. Нису правилно оцијењени ни искази свједока на које жалба тужиоца указује у основу побијања пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (искази М. Б. и Д. К.), изјава М. И. дата у ЦЈБ у Б., а који на главном претресу није саслушан, јер је умро. Осим тога, овај суд је у рјешењу број 12 0 К 001427 12 Кжж 2 од 15.05.2012. године указао на страни три тога рјешења да се догађај у марту 2002. године када је оптужени П., са својим пуномоћником, адвокатом М. М. посјетио оштећеног у С. у циљу разговора око наплате свог потраживања од оштећеног треба довести у вези са догађајем од 03.01.2003. године, и због чега то треба учинити.

На све недостатке у погледу мањкавости чињеничне основе побијане пресуде, основано је указала жалба окружног тужиоца, због чега је ваљало ту жалбу уважити, побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка б) ЗКП РС и предмет вратити истом суду на поновно суђење у складу са одредбом члана 333. став 2. ЗКП РС.

Због недостатака у суђењу на које је указано овим рјешењем, као и ранијим рјешењима којим су укинуте претходно донесене ослобађајуће пресуде што је већ речено, те да није поступано по упутама које су дате у тим рјешењима, овај суд је на основу члана 329. став 2. а у вези са чланом 333. став 2. ЗКП РС одлучио да се поновно суђење одржи пред потпуно измијењеним вијећем.

У наставку поступка другостепени суд ће поступити по упутама које су му дате овим рјешењем као и у ранијим рјешењима којима су укинуте раније донесене ослобађајуће пресуде, изведене доказе ће оцјенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити у складу са одредбом члана 304. став 7. ЗКП РС. Само ако тако поступи, моћи ће у овој кривично правној ствари донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјера
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић